

מושב אמירים

בגליל נועד להיזח

מיקלט למבעונים

שאינם אוכלים

בשר - אבל בינתיים

הם נוגסים

איש בבשר רעהו

צימחונים נאכלי-אדם

ניסיון באמירים.
הפנינה האקולוגית המשובצת במרבד הירוק של הגליל, במעלה הדרך מעכו ל- צפת, היא ללא ספק תכשיט נאה של ארץ-ישראל היפה. התיפאורה הטיבעית מרהיבת עין, הכינרת נשקפת מימין, הרי הגליל עוטפים משמאל, השמיים תכולים, החצרות ירוקות והגגות אדומים. כמו תמונה שנתלשה מספר ציורים לילדים. אך המראה המלבב הזה, ורוח הקודש של הצימחונות, המנשבת במקום, אינם עוזרים הרבה לבני אמירים. כי הרוח, שר אמורה הייתה להדביק זה לזה את כל אוכלי הכרוב והחסה — שהגיעו למקום בשל בריאות קלוקלת, אידיאולוגיה, או אכזבה מתנועות ורעיונות אחרים — אינה, אלא רוח רעה האוחזת בבני המקום ור מסכסכת אותם זה בזה.

קייטנים הבאים להינפש בחיק הטבע והטיבעונות תמהים לפגוש, אחרי שורה של עצים ופרחים, בכרוזת-ענק המת- נוססות בחצרות הבתים: "לא נהיה אז רחים סוג ב'!", "תושבי אמירים אינם אוכלים בשר, אבל אותנו הם אוכלים כבר 23 שנה!", "המוזימות השפלות של הצימחונים כלפינו לא יצליחו לסלק אותנו מהמקום בו גדלו ילדינו." אלה הן כרוזות המחאה של אליהו סודרי, אביה של אסתר. בעבר, מספרים באמירים, אפשר היה לראות גם כבשים נשחטות בחצר ושישליק מעלה ניחוח דרך חלון אחד הבתים — קטורת לאל הנקמה.

אזרחים

מדרגה שלישית

אסתר, "הפולשת" הגיעה למה ש- הגיעה מסיבה אחת: היא נולדה ל- מישפחה בשרנית, וזו, אין לה זכויות שוות לאלה של מישפחות אחרות במושב. אסתר גדלה ונולדה במושב אמירים, אביה הוא בעל יחידה של בית ואדמה, ולפי תקנון תנועת המושבים, כדור המשך רא- שון של בן מושב. היא זכאית עם נישואיה לגור בבית משלה. אך הרגלי אכילת הב- שר של אביה עמדו בדרכה, כאשר פנתה לוועד הצימחונים, והיא לא הורשתה להת- יישב בבית, שעמד ריק מדיירים, אפילו כאשר הצהירה על כוונתה להפוך צימ- חונית. טענת הפסילה הייתה, כי אין לה ניה תהליה צימחונית אמיתית, הרי תא- כל בשר בבית אביה! ארבע מישפחות אוכלות בשר יושבות

של מילחמות-יהודים עקובות משינאה ו- נקמנות אישית, המתחוללות כבר 20 שנה במושב אמירים, בין צימחונים לשאינם צימחונים, בין צימחונים לבין עצמם, בין אנשי ועד לקבוצות אינטרסים חדשות, בין ותיקים לצעירים — עד שלא נותר כימעט אדם באמירים שמכבש הסיכ- סוכים לא עבר עליו. "הצימחונות אינה דבק חברתי" — אמרים צימחונים מרי

מקום לגור בתחומי הכפר. שבועיים שבתו עם מישפחותיהם מול פתח הבית, כשהם חיים באוהלים בחצר. כאשר התקרבו השוטרים בשנית, "התחממה" האשה, ור לעיני קהל הצימחונים הסקרנים שחזו בה, שפכה נפט על עצמה. בזאת שמה קץ לפיקפוקיו של ועד אמירים, אשר החליט באותו רגע, לאשר את זכותה לבית. סנה זו הייתה רק אחת מסידרת סצנות

את קצה הקרחון של המתרחש במושב הצימחונים והטיבעונים אמירים אפשר היה לראות לפני חודשים אחדים, כאשר צעירה מבנות המושב איימה לעיני רבים מבני המושב, לאבר את עצמה לדעת ב- שריפה. הצעירה, שהיתה בחודש החמישי להריונה, גורשה שבועיים קודם לכן על- ידי המיטרה מבית, שאליו פלשה עם בעלה אחרי שחודשים רבים לא נמצא לזוג

יהודית שטאל, חוקרת הצמחונות בת ה-62 ב- דקת מידי יום ביומו במיקרוסקופ קשקשים שגרדה מכף רגלה.

קשקשים במיקרוסקופ

בנו של הצימחוני מוסקה כהן, מציג עלי הצבר המתורבת, שנועדו לליפתו.

קומיטו של סאברס